

ESKİ EŞYALAR

Bir köşede unutulmuş eski bir dolap, gıcırdayarak kapaklarını hafifçe araladı. Bir zamanlar bu evin en kıymetli eşyalarından biri olduğunu hatırladı. Aile fertleri ona özen gösterir, raflarına yerleştirilen anılarla dolup taşardı. Şimdi ise tozla kaplanmış, içindeki eşyalarla birlikte terk edilmiş gibiydi. Dolap, raflarında duran eski radyoya baktı. "Hey, sen de buradasın, değil mi?" diye fısıldadı dolap, yavaşça. Radyodan hafif bir cızırtı duyuldu, sanki cevap veriyordu.

Radyonun bir zamanlar yankılanan melodileri evin her köşesine yayılır, insanlar neşeye etrafında toplanırdı. Ama artık kimse düğmesini çevirmiyor, şarkılar oynamıyordu. Radyonun tek arkadaşı, bir köşede yıpranmış halde duran eski bir abajurdur. Abajur da bu yalnızlığa katlanmak zorundaydı. Bir zamanlar geceyi aydınlatır, evin sıcaklığını artırır, ama şimdi lambası çoktan sönmüştü. Artık sadece bir hatıra olarak duruyordu.

Dolabın alt rafında, solmuş bir fotoğraf albümü vardı. Her bir sayfası, bu evde yaşanan mutlulukları gösteriyordu. Eski düğünler, doğum günleri, geziler... Ancak albümün sayfaları artık çevrilmiyordu. Albüm, dolabın içinde sessizce yatarken o anıları tekrar yaşamayı ne kadar isterdi. Dolap iç çekti. "Zaman bizden de geçti," dedi hüznüyle. "Bir zamanlar her şey yeniydi, her şey canlıydı. Şimdi biz yalnızca geçmişin gölgeleriyiz." Eski halı da bu sözleri duydu ve kederle hafifçe titreşti. Ayakların sıcaklığını hissetmeyi ne kadar uzun zaman olmuştu? Halının deseni artık solmuştu; bir zamanlar üstünde yürüyen çocuklar, onun yumuşak dokusuna basarak neşe içinde koştururdu. Şimdi ise sadece sessizlik.

Eşyaların arasında soğuk bir rüzgar esti. Hepsi bir süre sessizce bu hüznü paylaştı. Onlar yalnızca eski eşyalar değildi; bir zamanlar bu evin kalbidiler. Şimdi ise yeni gelen eşyalar, onların yerini almıştı. Bu yeni eşyalarda parlaklık ve canlılık vardı, ama eski eşyaların ruhunda sadece yorgunluk ve unutulmuş anıların ağırlığı vardı. Bir gün dolabın kapağı aniden açıldı. Eski sahibi, uzun süre sonra eve geri dönmüştü. Adam, dolabın içindeki albümü fark etti. Tozlu kapağını hafifçe silip bir sayfa çevirdi. Fotoğraflara bakarken gözleri doldu. "Ne kadar çok şey yaşanmış bu evde," dedi. Anılar, dolabın içindeki eşyalarla birlikte yeniden canlandı. Ancak bu sefer, üzüntü ile karışık tatlı bir huzur vardı havada.

Dolap, albüm, radyo, abajur ve halı; hepsi bir an için yeniden değerli olduklarını hissetti. Eski eşyalar unutulmuş olabilirlerdi, ama yaşattıkları anılar asla kaybolmayacaktı. Çünkü her bir eşya, sadece bir obje değil, yaşanmış bir hikayenin parçasıydı. Sessizce birbirlerine baktılar ve içlerinde kaybolmuş olan o mutluluğu yeniden hissettiler.

ETKİNLİK 1

Aşağıda verilen soruları metne göre cevaplandıralım.

1. Hikayedeki dolap, geçmişte hangi işlevi görüyordu ve şimdi nasıl bir durumda?

2. Radyonun evin atmosferine kattığı neydi ve neden şimdi çalışmıyor?

3. Albümün içindeki fotoğrafların önemi nedir? Ev sahibinin bu fotoğraflara tepkisi nasıldı?

4. Abajurun evdeki görevi neydi ve şimdiki durumu hikayede nasıl ifade ediliyor?

5. Halı, eski günleri nasıl hatırlıyor? Üzerindeki değişiklikler neyi simgeliyor?

6. Ev sahibinin dönüşü eşyalar üzerinde nasıl bir etki yaratıyor?

7. Eşyaların birbirleriyle olan ilişkisi ve aralarındaki bağ nasıl anlatılıyor?

8. Eski eşyaların hissettiği üzüntü, insanlar için ne tür bir mesaj veriyor olabilir?

ETKİNLİK 2

Aşağıda verilen ifadelerden metne göre doğru olan ifadenin başına D yanlış olan ifadenin başına Y yazalım.

(.....) Dolap, hikayenin başında yeni alınmış bir eşyadır.

(.....) Radyo, eskiden evdeki insanların dinlediği melodileri çalardı.

(.....) Albüm, evdeki anıların kaybolduğunu gösteren bir semboldür.

(.....) Abajur, hala işlevini sürdüren bir eşyadır.

(.....) Eski halı, üzerinde eskiden oynayan çocukları hatırlamaktadır.

(.....) Eşyalar hikaye boyunca konuşmuyor, sessizce varlıklarını sürdürüyorlar.

(.....) Ev sahibi, geri dönerek albüme yeniden hayat verir.

(.....) Eşyalar, sonunda yeniden değerli olduklarını hissederler.